

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 17	Utgitt 9 mai	1935
--------	--------------	------

Skrivelse fra Justisdepartementet.

29 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder og lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., har Justisdepartementet stadfestet Arendal bystyres beslutning i møter 18 desember 1933, 26 november 1934 og 9 april 1935 om forandringer i §§ 44 og 53 i politivedtekten for Arendal.

I § 44 er siste passus besluttet ophevet således at paragrafen fremtidig vil lyde:

§ 44. I avgift til bykassen svares:

- 1) for hver konsert eller dramatisk forestilling:
 - a) av innlending kr. 5,00
 - b) av utlending kr. 10,00.
- 2) for sirkusforestillinger og profesjonelle bryter- og boksekamper 10 % av bruttoinntekten, minimumsavgift kr. 50,00.
- 3) for karusellkjørsel, forevisning av menasjerier og alle andre forevisninger og forestillinger der ikke inngår under foranstående takster, kr. 10,00 pr. dag.

De under nr. 1, 2 og 3 nevnte avgifter svares ikke når hele nettoinntekten går til veldedig øiemed.»

§ 53 er forandret således at det er tilføiet følgende nye ledd sålydende:

«Rutebileierforretning eller rutebileier som får tillatelse til å ha utgangs-, avgangs- eller endestasjon på offentlig gate eller plass i Arendal, betaler til bykassen sådan holdeplassavgift som til enhver tid er fastsatt av Arendal formannskap.

Formannskapet bestemmer hvor der skal være holdeplass samt de nærmere regler for benyttelse derav.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

29 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875

29 april. angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Leinstrand herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møter 9 oktober 1933, 22 august 1934 og 16 mars 1935, vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet.

Vedtektene har følgende ordlyd:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver plass, vei eller adkomst, der er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må oppløp, sammenstimling av folk eller slagsmål, skrik eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig ferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, de veifarende forulempes eller ferdselen hemmes, ikke finne sted.

Det er forbudt å spille kort eller nyte berusende drikke på offentlig vei.

§ 2. Det er forbudt å flytte, bortta, beskadige eller tilsmusse de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger eller gjenstander.

§ 3. Lovlig opsatte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive eller gjøre uleselige.

§ 4. På eller over offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet må ingen avfyre gevær eller annet skytevåpen, avbrenne fyrverkeri, krutt eller eksploderende stoffer, ei heller kaste sten, sneball eller annet, som kan bevirke skade eller være til ulempe for de veifarende. Ved mineringsarbeider så vel som ved behandling av skytevåpen på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 5. På kirkegården må ingen lek eller med hensyn til dette sted upassende opførsel finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegården til de tider, da inngangene holdes lukket, eller på kirkegården klatre over innhegninger, beskadige trær, blomster eller andre vekster, eller på annen måte beskadige eller tilsmusse gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg. Det er forbudt å medta hunder inn på kirkegården.

§ 6. Ingen må overlate hest med eller uten kjøretøi til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre hest.

§ 7. Vagner og sleder, som benyttes til kjøring av gjødsel, avfall eller annen urenslighet, skal være tette så intet spilles.

§ 8. Under kjelkeakning, ski- og skøiteløpning på offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Sådan kan for

øvrig politiet (lensmannen) forby på offentlig vei, når det vil være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdseien. 29 april.

§ 9. Det er forbudt å la hingster, olme okser eller andre for den personlige sikkerhet farlige dyr være uforsvarlig festet eller gå løse i innhegnet til offentlig vei støtende havnegang eller eng, så vel som i innhegning ved offentlig vei, med mindre gjerdet er så høit og sterkt, at dyr ikke kan springe over eller trenge igjennem.

§ 10. Når hunder viser sig glupske eller biske, eller viser tilbøielighet til på offentlig vei å forulempe mennesker eller hester ved å fare imot dem eller gjøre dem, skal eieren holde hunden forsvarlig bundet eller forsynet med munnkurv. Det samme gjelder de hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige.

Ingen må hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

§ 11. Enhver som driver restaurasjon eller bevertning med spise og drikkevarer, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot lov, orden eller renslighet. Ingen må på offentlige bevertningssteder gjøre sig skyldig i voldsom, støiende eller forargerlig adferd.

§ 12. Offentlige bevertnings- eller forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 11 aften til kl. 8 morgen. I denne tid må ingen bevertning finne sted, ingen gjester innlates eller opholde sig på slike steder.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller, pensjonater eller gjestgiverier i den nevnte del av døgnet. Dispensasjon fra disse bestemmelser kan gis av formannskapet.

§ 13. Konserter og dramatiske forestillinger og andre offentlige forestillinger og forevisninger må ikke holdes uten politiets tillatelse. Det samme gjelder offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende, når dette drives som næring. Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt person og kan når som helst tilbakekalles.

Den som får politiets tillatelse som nevnt, plikter å etterkomme de ordens- og sikkerhetsforskrifter som politiet gir.

Besøkende plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet og skal iaktta orden og sømmelighet.

Kirkekonserter og tilstelninger i veldedige øiemed er undtatt fra bestemmelsen i første ledd.

§ 14. For hver dag eller aften en forestilling, forevisning eller som omhandlet i foregående paragraf drives, svares

29 april. en avgift til herredskassen på fra kr. 5,00 til kr. 50,00. Avgiftens størrelse fastsettes av politiet og den skal betales forskuddsvis til dette. Herredstyret kan på ansøking frita for sådan avgiftsbetaling. Kirkekonsserter eller tilstelninger som gis i veldedige øiemed er avgiftsfri.

§ 15. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapeleg eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning.

Slike sammenkomster skal slutes senest kl. 2. For slike tillatelser kan politiet sette sådanne vilkår som det finner grunn til.

Hvis politiet finner at politiopsyn trenges ved sådanne sammenkomster, kan tillatelsen gjøres betinget av at der forskuddsvis betales en avgift overensstemmende med lov om politiet av 10 juni 1927 § 19, som blir å anvende til utgifter i anledning av politiopsynet.

§ 16. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339,2 forsåvidt ikke overtredelsen inngår under strengere straffebud.

29 april. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

I henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 — jfr. kongelige resolusjoner av 8 juni 1923 og 25 april 1924 — stadfester departementet herved de av Ål herredstyre, Buskerud fylke, i møte 26 mars 1935 vedtatte endringer i § 1 og § 3 i den fastsatte vedtekt for herberge- og bevertørnæringen i Ål herred som gjeldende inntil videre fra og med 10 mai 1935.

Vedtektens §§ 1 og 3 skal herefter lyde således:

§ 1. Enhver der har fått tillatelse til å drive herberge (hotell, pensjonat, losjibus og lign.) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 3. Bevertningssteder kan holdes åpne fra kl. 8 til kl. 21 alle dager. Utenom denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning til reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å åpne tidligere og lukke senere, hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel til- 29 april.
bakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 april.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Rolvsøy herredstyre, Østfold fylke, i møte 6 april 1935 vedtatte bygningsvedtekter for Valle—Nes og Rekustad bygningsdistrikt, sålydende:

1. Til § 26. h.

Som regel må ingen murbygning gis mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Undtagelser fra denne regel kan i særskilte tilfelle tillates av bygningsrådet, dog kan der ikke tillates opført murbygning med mer enn 3 etasjer, uten beboelse på loft.

For trebygninger gjelder bestemmelsene i bygningslovens § 114.

2. Til § 47.

Grunneiernes plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som er foreskrevet i lovens § 47.

Er der ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde og gaten senere besluttet utvidet til en større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

3. Til § 48.

Bebyggelse av tomt må ikke finne sted med mindre der til eiendommen fører oparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal oparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau.

Efter søknad fra grunneieren kan styret efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet, tillate at gaten midlertidig oparbeides i en mindre bredde, når grunneieren ved tinglyst erklæring forplikter sig til, når det forlanges av styret, å oparbeide gaten i 8 meters bredde og inntil den tid å overta veiens vedlikehold.

Grunneieren er forpliktet til å refundere kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gate og kloakk som i lovens § 48 post 3, 4 og 5 bestemt.

29 april. 4. Til § 57.

Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eendommer, skal også gjelde ved bygsel og festebrev.

Betaling for opmåling og kartforretninger erlægges efter følgende regulativ:

Opmåling med kart for tomter inntil 1000 m ²	kr. 15,00
Opmåling med kart for tomter over 1000 m ² og inntil 2000 m ² »	25,00

Med tillegg av kr. 5,00 for hvert overskytende påbegynt 1000 m².

Kartvidner betales særskilt med kr. 1,50 pr. time.

Påvisning av enkel gatelinje	» 8,00
» » hjørnetomt	» 10,00
Inntegning av bebyggelse	» 10,00
Grensepåvisning	» 15,00
Særskilt utskrift av kartprotokollen	» 5,00
Attester	» 3,00

5. Til § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

6. Til § 62.

Ethvert grunnstykke, som utenfor regulert strøk bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker eller hvor eldre bygning innredes for dette øiemed, må ha eller skaffes sådan adkomst som omhandlet i lovens § 62.

7. Til § 63. 2.

Efter innhentet uttalelser fra bygningsrådet og fra helse- rådet kan styret forby at gassverk, cellulosefabrikk, fabrikk for tilvirkning av benmel, sildeolje, kruttmøller o. l. anlegges innen bygningskommunen.

8. Til § 97. 2.

Snefangere skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

9. Til § 98.

Enhver bygning skal forsynes med tak- og avløpsrenner, som så vidt mulig tilknyttes bygningens kloakk.

10. Til § 119.

29 april.

Skur kan tillates opført efter de for trebygninger gjeldende bestemmelser, hvor bygningsrådet finner at rimelig hensyn taler derfor.

Sådanne skur kan dog ikke tillates opført til større høide enn 6 m til mønet, og med en grunnflate av 250 m². Avstanden fra nabogrense må være minst 3 m og fra andre bygninger på samme tomt minst 6 m.

11. Til § 129.

Bygningsrådet kan påby de foranstaltninger som anses påkrevet for at arbeidere og andre skal være så vidt mulig beskyttet mot fare for liv og helse.

12. Til § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 137.

13. Til § 144.

For behandling av byggeanmeldelser m. v. erlegges gebyr efter følgende regulativ:

1. Ved innsendelser av byggeanmeldelser betales kr. 4,00.
2. For tilsyn av byggearbeiders utførelse erlegges for nye bygninger med 1 etasjes høide med bebygget grunnfl. av inntil 25 m² kr. 4,00

»	»	»	»	»	60	»	»	8,00
»	»	»	»	»	75	»	»	15,00
»	»	»	»	»	100	»	»	20,00
»	»	»	»	»	150	»	»	25,00
»	»	»	»	»	200	»	»	35,00

og derover for hver 100 m² » 10,00

For hver følgende etasje erlegges en halvdel av hvad der er bestemt for 1. etasje.

3. Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer der tilføies, og er der kun endel av en etasje, betales for dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye huser.
4. For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av det i punkt 2 fastsatte gebyr.
5. For tilsyn av opførelse av røkpiper eller kanal i eldre bygning erlegges kr. 5,00. For tilsyn av enhver bakerovn, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning erlegges kr. 8,00.
6. For utstedelse av ferdigattest erlegges kr. 3,00. Gebyrene beregnes av bygningsrådet og erlegges til den der av bygningsrådet er bemyndiget til å utføre vedkommende forretning.

29 april. 14. Til § 146.

Helserådet kan også vedkommende ubebygget tomt eller grunn påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann hvor som helst og på sådan måte som det finner nødvendig.

30 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Brevik bystyre i møte 11 april 1935 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 13, 1. Vedtekten er sålydende:

«Brevik bygningsråd skal bestå av politifullmektigen i Telemark, helserådets ordfører, bygningsinspektøren (byingeniøren) samt 3 medlemmer valgt av bystyret.

3 mai. **Kongelig resolusjon.**

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal fuglelivet i et på fremlagt kart nærmere angitt område langs Vorma med strandkanter og evjer på strekningen mellom Minnesund i Eidsvoll og Svanfossen i Nes være fredet mot ødeleggelse eller skade av ethvert slags.

Innenfor dette område er det forbudt:

1. å drepe, skade eller forstyrre fuglene,
2. å ødelegge eller røve reir og egg,
3. å løse skudd.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsområdet.

3 mai. **Kongelig resolusjon.**

I. Der fastsettes forskrifter i henhold til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 i samhøve med 9 fremlagte utkast.

II. Lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 samt de under post I foran nevnte forskrifter settes i kraft 1 juli 1935.

III. Sosialdepartementet bemyndiges til inntil utgangen av året 1935 å gjøre undtagelse i de enkelte tilfelle fra forskriftenes krav til emballasje, etiketter, merkning m. v.

De under post I fastsatte forskrifter har følgende ordlyd:

Almindelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v.

§ 1. Ved næringsmiddel forstås i disse forskrifter enhver mat- eller drikkevarer og enhver annen vare som er bestemt til å fortæres av folk.

Som næringsmiddel anses også konserveringsmiddel, 3 mai. farve, krydder eller annen tilsetning, som anvendes ved tilvirkning eller tilberedning av næringsmiddel.

Lægemiddel anses i nærværende forskrifter ikke som næringsmiddel.

§ 2. Erhvervsmessig tilvirkning og omsetning av næringsmidler er underkastet bestemmelsene i disse forskrifter og i forskrifter om de enkelte vareslag som er eller blir gitt i medhold av næringsmiddeloven, forsåvidt ikke strengere eller videregående bestemmelser er gitt i særlovgivning.

§ 3. Næringsmiddel som finnes på sted eller i rum som hører til forretning, hvor næringsmidler selges, anses utbudt til salg, hvis det ikke godtgjøres omstendigheter som gjør det utvilsomt at næringsmidlet ikke er bestemt til salg eller ikke vil bli omsatt.

§ 4. Næringsmiddel som helserådet anser helseskadelig, må ikke tilvirkes i omsetningsøimed, utbys til salg eller omsettes.

Næringsmiddel anses helseskadelig, når det

- 1) antas å kunne overføre sykdom eller fremkalle forgiftning;
- 2) er tilvirket eller behandlet av en person som under tilvirkningen eller behandlingen var eller med grunn kunde mistenkes for å lide av smittsom sykdom eller føre med sig slik smitte, at det av den grunn kan være skadelig å spise eller nyte næringsmidlet.

§ 5. Næringsmiddel må ikke utbys til salg eller omsettes når det som følge av sykkelig forandring, bedervethet, forurensning, feilaktig tilberedning eller av annen grunn må anses utjenlig som næringsmiddel for folk.

§ 6. Næringsmiddel må ikke utbys til salg eller omsettes under omstendigheter som er egnet til å villedende kjøper eller mottager med hensyn til næringsmidlets opprinnelse, beskaffenhet, art, mengde, sammensetning eller andre forhold. Ved bedømmelsen herav skal det særlig tas hensyn til den betegnelse som brukes for varen, opplysninger som gis om den i reklame, tekst eller bilder som er anbragt på varen selv, dens innpakning eller emballasje, i annonser eller på annen måte.

En betegnelse anses villedende,

- 1) når næringsmidlet helt eller delvis mangler noen bestanddel eller egenskap som det efter sedvanemessig betydning av betegnelsen skal ha, eller inneholder bestanddel som er fremmed for næringsmidlet;
- 2) når næringsmidlet inneholder noen bestanddel fra råstoffet eller fra stoff som er tilsatt under fremstillingen

3 mai. av det, i større mengde enn det efter sedvanemessig betydning av betegnelsen skal ha.

For næringsmiddel som der er utferdiget særskilt forskrift om, skal denne legges til grunn ved bedømmelsen av de i denne paragraf omhandlede forhold.

§ 7. Andre konserveringsmidler enn koksalt, salpeter, sukker, alkohol, eddik må ikke tilsettes næringsmidler som skal utbys til salg eller omsettes, med mindre det er tillatt efter forskriftene for de enkelte næringsmidler. Røkning av næringsmidler med trærøk er dog tillatt.

Giftig farve og farve som skjuler at et næringsmiddel er bedervet eller helseskadelig, eller som gir det utseende av å være av bedre kvalitet enn det er, må ikke anvendes. Nærmere bestemmelser om farving av næringsmidler gis i forskriftene for de enkelte næringsmidler.

Syntetisk søtningsstoff må ikke brukes, med mindre det er tillatt efter forskriftene for de enkelte næringsmidler.

Bruk av syntetisk søtningsstoff er tillatt for næringsmiddel bestemt til sykekost (eller dietetisk øiemed), når tilsetningen og øiemedet er angitt på varen eller innpakningen. Er varen samtidig tilsatt sukker, må dette også angis.

§ 8. Er det i forskrift for et næringsmiddel påbudt at en bestemt betegnelse eller bestemt egenskap for næringsmidlet skal angis på emballasje, innpakning, omslag eller på etikett, skal dette, når forskriften ikke bestemmer noe annet, skje med tydelige bokstaver av samme størrelse, type, utstyr og farve som anvendt til hovedbetegnelsen for varen. Bokstavene må i alle tilfelle være minst 3 millimeter høie og må være anbragt således at de ved salget av næringsmidlet er lett synlige for kjøperen. Er ikke annet bestemt, må betegnelsen være avfattet på norsk. Er en betegnelse bare tillatt anvendt på visse betingelser, gjelder dette også betegnelsen på fremmed språk.

§ 9. Den som erhvervsmessig vil drive slakteri, den som på fast bedriftssted erhvervsmessig vil tilvirke næringsmidler, eller den som fra fast utsalgssted vil selge kjøtt, kjøttvarer, fersk fisk, fiskemat, melk, meieriprodukter, brød eller konditorvarer, frukt eller grønnsaker, må melde dette til helserådet. Virksomheten må ikke begynne, før helserådet har samtykket.

Det samme gjelder, når virksomheten flyttes, skifter innehaver eller forandrer art.

Fra plikten til å melde tilvirkning undtas den vanlige landbruksmessige tilvirkning av landbruks- og hagebruksprodukter.

Helserådet kan fritta fra meldeplikten virksomhet som 3 mai. bare drives leilighetsvis.

§ 10. Lokaler hvor der drives virksomhet som er anmeldelsespliktig etter § 9, skal være rummelige og lyse, forsynt med hensiktsmessige innretninger til luftfornyelse, og ha lett adgang til vann av god beskaffenhet og etter forholdene tilpasset og tilfredsstillende avløp til kloakker eller lignende. Gulv, vegger og tak skal være tette og skal likesom bord, hyller og alt annet inventar, under hensyntagen til virksomhetens art, være av sådan beskaffenhet at de lett kan gjøres rene.

Lokalene må ikke stå i umiddelbar forbindelse med beboelsesrum, og de må ikke innrettes således i forhold til privet, pissoar, stall, fjøs, grisehus, gjødselplass eller annet sted eller oplag hvorfra kan utbres stank, at ulemper i helsemessig henseende kan opstå.

Lokalene skal holdes rene og i god orden, og de må ikke brukes i annet øiemed enn det de er innrettet til. De må ikke brukes til opbevaring av varer som etter helserådets skjønn kan fremskynde at næringsmidlet blir bedervet, eller ved lukt og smak eller på annen måte kan volde at det blir utjenlig til å fortæres.

For pakkhus for sild og fisk og for sild- og fisksalterier kan helserådet tillate lempninger i bestemmelsene i denne paragraf.

§ 11. I lokaler og på steder hvor næringsmidler erhvervsmessig tilvirkes, oppbevares eller omsettes, må ikke oppbevares eller brukes giftige stoffer eller noen vare av beskaffenhet som nevnt i §§ 4 og 5. Med helserådets samtykke kan dog giftige stoffer anvendes til å rense og desinfisere. Helserådet gir i så fall nærmere forskrifter om opbevaring og bruk av slike stoffer.

Farvestoffer, konserveringsmidler og syntetiske søtningsstoffer, som det er forbudt å anvende ved tilvirkning av næringsmidler, må ikke oppbevares i lokale, hvor næringsmidler erhvervsmessig tilvirkes eller omsettes.

§ 12. Kar, redskaper, maskiner og innpakning som anvendes i de i § 11 nevnte lokaler, eller som kan komme i berøring med næringsmidler bestemt til å omsettes, skal være av sådant vyrke og av sådan beskaffenhet at de ikke skader næringsmidlene.

Der må således ikke brukes kar eller redskap av sådan beskaffenhet at varen kommer i berøring med giftige metaller og metallforbindelser eller andre giftige stoffer, f. eks. cadmium, sink, bly, cadmium-, sink- eller blyholdig metall eller legering som inneholder over 0,5 gram bly pr. 100 gram,

3 mai, sink- eller blyholdig kautsjuk. Emalje, glasur eller annet overdrag må ikke inneholde sink- eller blyforbindelser av sådan beskaffenhet at disse metaller uttrekkes ved en halv times kokning med en eddiksyre med en styrke av 40 gram pr. liter. Til innvendig lodding er det dog tillatt å anvende loddemetall med inntil 10 gram bly pr. 100 gram.

Næringsmidler må ikke pakkes direkte i papir eller annet omslag som er farvet, malt, glittet eller trykt med giftige farver eller annet giftig stoff, f. eks. forbindelser av arsen, barium, bly, cadmium, kvikksølv, med undtagelse av bariumsulfat (tungspat) og sinober. De må heller ikke pakkes i folium av annet metall enn aluminium eller tinn; undtatt herfra er te i originalpakning.

Bestemmelsene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse på ledninger, kar eller redskaper av sink eller metall som er overtrukket med sink, når de tjener til å opbevare eller fordele vann. Blyrør eller blykar må dog ikke anvendes, selv om de er overtrukket med sink, tinn eller annet ugiftig metall.

§ 13. Ved opbevaring, føring og håndtering av næringsmidler som er bestemt til å omsettes, skal iakttas sådan renslighet og forsiktighet, at varen ikke blir forurenset eller skadet på annen måte.

§ 14. Vann som brukes ved erhvervsmessig tilvirkning og tilberedning av næringsmidler, eller ved rensning av kar eller redskap som brukes ved erhvervsmessig tilvirkning, tilberedning, opbevaring, servering eller annen omsetning av næringsmidler, skal fylle de krav som stilles til drikkevann. Sjøvann som brukes i samme øiemed, skal være rent.

Is som brukes ved tilvirkning, tilberedning eller konservering av næringsmidler, som er bestemt til å omsettes, skal, når den kan komme i berøring med varen direkte eller som smeltevann, tilfredsstillende de hygieniske krav til drikkevann.

§ 15. Kosmetika og andre stoffer som brukes til pleie av tenner, munnhule, hud, hår, negler eller lignende, må ikke inneholde stoff som er giftig eller skadelig for hud eller slimhinne, som f. eks. forbindelser av arsen, antimon, barium (undtatt bariumsulfat og bariumsulfid), bly, krom, kvikksølv (undtatt sinober), uran, enn videre giftig, organisk stoff (og farvningsmiddel) som martiusgult, parafenylendiamin og lignende, tetraklormetan (bensiniform) og andre halogensubstituerte kullvannstoffer og metylalkohol. Pyrogallol må ikke i noe preparat finnes i større mengde enn 50 gram pr. liter av varen.

Bestemmelsene i foregående ledd får ikke anvendelse på

stoff eller preparat som læge forskriver fra apotek til bruk 3 mai.
i hans praksis.

Stoffene må ikke opbevares i emballasje av bly eller legering som inneholder over 1 gram bly pr. 100 gram.

I tvilstilfelle avgjør medisinaldirektøren om et stoff eller et preparat er giftig etter denne paragraf.

§ 16. For varer som tilvirkes for eksport, kan Socialdepartementet tillate undtagelser fra bestemmelsene i §§ 6, 7, 8 og 11 annet ledd, samt tilsvarende bestemmelser i forskriftene for de enkelte vareslag. Socialdepartementet fastsetter samtidig kontrollbestemmelser for å hindre misbruk.

Instruks for helseråd, politi og tollvesenets tjenestemenn.

A. Helserådene.

§ 1. Helserådene fører, når ikke annet er bestemt, hvert innen sitt distrikt tilsyn med, at nærings- og nydelsesmidler, bruks- og forbruksgjenstander ikke tilvirkes i omsetningsøiemed eller omsettes i strid med næringsmiddeloven og de forskrifter som er gitt med hjemmel av den.

§ 2. Socialdepartementet kan gi nærmere bestemmelser om i hvilken utstrekning og på hvilken måte helserådene skal føre tilsynet med virksomheter som er meldepliktige.

Over meldepliktige virksomheter fører helserådene register etter skjema som departementet fastsetter.

Efter krav fra departementet eller medisinaldirektøren foretar helserådene i særlige tilfelle særskilt eftersyn av virksomheter og innsender prøver til undersøkelse.

§ 3. Mottar helserådet fra tollvesenet melding som nevnt i § 15 eller får det på annen måte kjennskap til eller grunnet mistanke om, at en vare søkes innført i strid med næringsmiddeloven eller forskriftene, skal det så vidt mulig uten opphold undersøke eller ta prøve av varen, for å avgjøre om den kan tillates innført.

§ 4. Helserådet eller den som handler på dettes vegne, har under tilsynet adgang overalt hvor vedkommende vare eller gjenstand omsettes eller i omsetningsøiemed tilvirkes, opbevares eller sendes, kan utta prøver og kan kreve sig forelagt de bøker som virksomheten måtte være pålagt å føre. Gjelder det vare som er i tollvesenets verge, foretas eftersynet i nærvær av en representant for tollvesenet til tid som dette bestemmer, og utføres så vidt mulig således, at det ikke volder forsinkelse av varens utlevering.

Vareeieren bør så vidt mulig varsles til eftersynet.

3 mai. Om taushetsplikt og uavhengighetsforhold m. v. henvises til næringsmiddelovens § 5.

§ 5. Ved uttakning og sending av prøver til undersøkelse må forskriftene om prøvetakning følges. Gjelder det et særskilt eftersyn etter § 2, siste ledd, følges de bestemmelser herom som departementet eller medisinaldirektøren måtte gi.

§ 6. Prøver som helserådene selv ikke kan undersøke, kan innsendes til laboratorium eller sakkyndig som departementet godkjenner. Om utgiftene hermed henvises til næringsmiddelovens § 7.

§ 7. Socialdepartementet kan pålegge helseråd å føre liste etter fastsatt skjema over prøver som uttas til undersøkelse.

§ 8. Finner helserådet etter undersøkelse av uttatt prøve, at vedkommende vare eller gjenstand ikke strider mot næringsmiddeloven og forskriftene, skal varens eller gjenstandens eier eller besidder underrettes. Underretningen gis på slik måte at den ikke kan misbrukes i reklameøiemed.

§ 9. Finner helserådet at en vare eller gjenstand tilvirkes, utbys til salg eller omsettes i strid med næringsmiddeloven eller forskriftene, skal det påby forholdet rettet.

Anser helserådet varen helseskadelig, kan rådet eller den som dette har bemyndiget, forby at den blir omsatt eller beslaglegge den.

Antas forholdet ikke å burde påtales eller varen ikke inndras til fordel for statskassen, kan helserådet frigi varen, når eieren eller besidderen godtgjør, at den ikke vil bli omsatt som næringsmiddel m. v. eller brukt ved tilvirkning eller omsetning av slik vare eller at den, før så skjer, vil bli underkastet en behandling, hvorved den berøves sin helseskadelige egenskap. Utgiftene ved sådan behandling så vel som ved varens tilintetgjørelse betales av eieren.

Vare som er i tollvesenets verge, kan under samme forutsetning tillates sendt tilbake til avsenderen.

Eierens og besidderens interesser bør i alle tilfelle så vidt mulig tilgodesees.

§ 10. Beslutning om forbud mot innførsel, omsetning eller om beslag skal straks gis til kjenne for den som er i besiddelse av varen, med beskjed om innen hvilken tid og på hvilken måte beslutningen kan påklages. Er varen i tollvesenets verge, gis tollvesenet underretning om beslutningen, som på samme måte som nevnt foran også skal tilkjennegis for vareeieren eller varemottakeren.

Forbud eller beslag som ikke er besluttet av helserådet, kan påklages til dette innen 8 dager.

Helserådets beslutning om forbud eller beslag kan påklages til Socialdepartementet innen 14 dager fra den dag beslutningen er tilkjennegitt vedkommende. 3 mai.

Påklage har ikke opsettende virkning.

Finner helserådet grunn til det, anmelder det forholdet til påtalemyndigheten.

Antas forholdet å ha betydning utenfor helserådets distrikt, sender helserådet melding om det til vedkommende helseråd og i tilfelle til departementet.

§ 11. Formoder helserådet, at en vare som omfattes av næringsmiddeloven, er helseskadelig, kan helserådet eller politiet kreve, at den som tilvirker eller omsetter varen, opgir hvem som har levert den eller de deler den består av.

B. Politiet.

§ 12. Blir politiet oppmerksom på eller mottar det melding om at et forhold antas å stride mot næringsmiddeloven eller de forskrifter som er gitt i medhold av den, tar det fornødne skritt for å få forholdet på det rene og i tilfelle påtalt. Bortsett fra bestemmelsene om vare som er i tollvesenets verge, får §§ 4—6 tilsvarende anvendelse.

Ved avgjørelsen av om en vare antas å være av sådan beskaffenhet at den ikke bør omsettes, kan stedets helseråd rådspørres.

§ 13. Antas beslag eller forbud mot salg efter næringsmiddelovens § 6 å burde finne sted, må politiet underrette vedkommende helseråd.

§ 14. Når det kreves, må politiet yde helseråd, tollvesen eller andre myndigheter som er pålagt tilsyn efter næringsmiddeloven, fornøden bistand.

C. Tollvesenets tjenestemenn.

§ 15. Finner tollvesenets tjenestemenn ved tollbehandling av vare som er undergitt tilsyn efter næringsmiddeloven, at varen er helseskadelig eller i øinefallende bedervet eller at dens utseende eller andre omstendigheter gir grunn til mistanke om, at varen eller dens betegnelse er i strid med næringsmiddeloven eller forskriftene, må tollvesenet straks skriftlig melde forholdet til ordføreren i stedets helseråd. Det samme gjelder, når tollvesenet fra annen offentlig myndighet har fått melding om, at varen i sin almindelighet eller fra bestemt firma eller sted er funnet å være i strid med næringsmiddeloven og forskriftene eller om at varen bør undersøkes, før den utleveres.

Når melding som foran nevnt er sendt helserådet, skal

3 mai. tollvesenet holde varen tilbake, inntil helserådet har hatt anledning til å undersøke varen eller treffe bestemmelse om hvorvidt den tillates innført. Jfr. § 3.

§ 16. Tollvesenets tilsyn omfatter ikke vare som er fremstillet i utlandet og bare føres gjennom landet som transittgods, eller vare som innlegges på frilager eller transittoplag og derfra utføres til utlandet. Skal ufortollet vare eller skattegodtgjørelsesvare føres til norsk skib som skibsproviant, blir under omstendigheter som omhandlet i § 15 skibstilsynet å underrette.

Instruks om prøvetakning.

§ 1. Prøver til undersøkelse av om en vare tilfredsstiller de krav som er stilt i næringsmiddeloven eller i forskrift som er gitt i medhold av den, kan tas så vel av den ferdige vare som av råmaterialer og mellemprodukter.

Prøvetakning skal skje under nøiaktig iakttagelse av de i nærværende instruks gitte almindelige regler. Er i veiledning om sakkyndig undersøkelse av bestemt vareslag gitt særlige anvisninger om prøvetakningen, må også disse nøiaktig følges.

§ 2. Prøve uttas personlig av den som er bemyndiget til det av vedkommende tilsynsmyndighet. Eier eller besidder av varen eller deres folk kan ikke bemyndiges til å utta prøver.

Prøver må tas ut og behandles med stor omhu. Særlig må prøvetakeren sørge for, at forveksling med andre prøver utelukkes.

§ 3. Innehaver av bedrift, hvor prøve av vare skal uttas, eller hans stedfortreder eller den som på stedet står for varene eller den hos hvem de beror, skal varsles om at prøver tas ut til undersøkelse. De nevnte personer er i den utstrekning det kreves, pliktige til å være til stede og til å gi fornødne opplysninger samt yde fornøden bistand ved prøvetakningen.

§ 4. Kan det være grunn til mistanke om at en vare ikke tilfredsstiller de i næringsmiddeloven eller forskriftene stilte krav, skal så vidt gjørlig tas ut 2 prøver, nemlig en til undersøkelse av vedkommende laboratorium eller sakkyndige, og en til opbevaring i forseglest stand av vedkommende tilsynsmyndighet. Prøvene må være like med hensyn til størrelse, innpakning, etikettering, forsegling m. v.

Er det ikke noen særlig grunn til mistanke om at varen ikke tilfredsstiller kravene i loven eller forskriftene eller er varens beskaffenhet til hinder for, at den opbevares i lengere tid, med mindre der treffes særskilte foranstaltninger (som

f. eks. når det gjelder melk, ikke konserverte kjøttvarer), er 3 mai.
det tilstrekkelig å ta ut den for vedkommende laboratorium
eller sakkyndige bestemte prøve samt så vidt gjørlig den
kontrollprøve, som i henhold til § 5 måtte forlanges.

§ 5. De i § 3 nevnte personer skal gjøres opmerksom
på at de, hvis det er anledning til det, kan kreve uttatt en
kontrollprøve; kontrollprøven må med hensyn til størrelse,
innpakning, etikettering, forsegling m. v. være lik de i fore-
gående paragraf nevnte prøver.

Kontrollprøven leveres rekvirenten med tilkjennegivende
om, at den mister sin verdi som kontrollprøve, hvis den ikke
overleveres den sakkyndige i ubrutt, forseglet stand.

§ 6. Godtgjøres ikke verdien av uttatt prøve på stedet,
skal prøvetakeren utstede kvittering for prøven med angi-
velse av dennes betegnelse, mengde og markedsverdi. Den i
hvis nærvær prøven er tatt ut, skal anmodes om å medunder-
skrive kvitteringen.

§ 7. Til opbevaring av prøve som ikke uttas i original-
pakning, må bare brukes fullstendig rene, tørre og luktfri
kar eller innpakningsmaterialer. Fortrinsvis bør brukes
flasker og krusker av farveløst, gjennemsiktig glass eller
kar av stentøi eller porselen. Brukes trekork til å lukke fla-
sker, glass eller krusker, må den være ny.

Pakningsringer til glass og krusker med skruelukk, samt
til patentflasker, må før hver gangs bruk avtas, vaskes og
helst utkokes.

Tilsynsmyndighet som til stadighet tar ut prøver, bør
bruke prøveglass med innslepet glasskork eller sylteglass
med skruelukk av glass, stentøi eller porselen (ikke av sink
eller annet metall); lokket holdes på plass av en ytre metall-
ring som kan skrues til. Flasker, glass eller krusker bør så
vel på karet selv som på kork eller lokk være forsynt med
kjenningsmerke for vedkommende helseråd samt løpenummer
eller serie- og løpenummer. Det må påses at av samme slags
flasker eller kar ikke finnes flere med samme nummer.

Til faste stoffer som holder sig i luften kan brukes blikk-
bokser eller hele og rene prøveposer av papir eller tøy, papp-
eller treesker eller lignende. De må ikke være farvet eller
malt på den innvendige side.

§ 8. Når faste, pulverformede stoffer finnes i større kar
eller beholdere, må det først tas ut mindre porsjoner fra den
øverste, midtre og underste del av karet eller beholderen.
Disse porsjoner må omhyggelig sammenblandes, før prøver
av den i § 9 opgitte mengde eller størrelse uttas. Det samme
gjelder halvflytende stoffer. Flytende stoffer må før hver
enkelt prøvetakning grundig omrøres.

3 mai. Av varer som finnes i større sammenhengende masser, må det enten med prøvesøker eller på annen måte skjæres ut sammenhengende stykker av den opgitte størrelse tvers gjennom varen, eller tas småporsjoner fra de ytre og indre deler. De således uttatte stykker eller porsjoner skjæres eller brytes op i småbiter av nøttestørrelse eller mindre, sammenblandes omhyggelig, før prøvene uttas og viderebehandles som nedenfor angitt.

Skal prøve tas av partivarer som finnes på lager i et større antall ensartede kolli som tønner, kasser, sekker eller lignende, tas en gjenenmsnittsprøve, idet prøvetakeren først tar ut enkeltprøver som i de to foregående ledd nevnt, fra det i neste ledd nevnte mindre antall av de ensartede kolli, hvorefter disse sammenblandes omhyggelig. Av denne gjennemsnittsprøve uttas analyseprøvene som behandles efter forskriftene i §§ 9—11.

Gjennemsnittsprøven skal være tatt:

for parti inntil 5 av alle kolli,

for parti inntil 100 av hvert 10de kolli, dog minst av 5,

for parti over 100 av hvert 10de kolli for det første 100, og dessuten av hvert 20de for overskytende antall kolli.

Prøvetakeren plikter å ta ut prøvene således at varen ikke unødig skades.

§ 9. Er ikke annet bestemt, skal hver enkelt prøve så vidt gjørlig minst utgjøre:

for baker- og konditorvarer	200 gram
(av brød dog hele brød)	
» brennevin, 1 helflaske	(ca. 0,7 liter)
» drikkevann	2 liter
» drops og andre sukkervarer	200 gram
» eddik, 1 originalflaske, dog minst	0,5 liter
» eddiksyre	0,1 liter
» emaljerte kar	1 stykk
» farver	10 gram
» fløte	0,1 liter
» frukter, tørrede	200 gram
» garn, farvet som ufarvet	10 gram
» grønnsaker, tørrede	200 gram
» hermetisk nedlagte matvarer (konserver) efter boksenes størrelse, dog minst	200 gram
» kautsjukvarer, 1 stykk, dog minst	20 gram
» kaffe og kaffesurrogater	100 gram
» kjøtt- og pølsevarer	200 gram
» kosmetika i flasker, tuber, esker	1 stykk
» krydderier, hele og formalte	50 gram

for lakesalt	200 gram	3 .iam
» likører i originalflaske minst	0,25 liter	
» loddemetall	10 gram	
» maling og malerfarver	20 gram	
» marmelader og syltetøier	200 gram	
» mel, gryn og kornvarer	200 gram	
» melk	0,25 liter	
» melk, kondensert	1 boks	
» mineralvann (kunstige og naturlige), brus- limonader og andre alkoholfri drikkevarer ..	2 flasker	
» ost	200 gram	
» pakningsringer	20 gram	
» safter av enhver art 1 helflaske	(ca. 0,7 liter)	
» sjokolade og kakao	200 gram	
» smør, smult og annet spise fett (og oljer)	200 gram	
» sukker og sirup	200 gram	
» tapeter, tøier og vevede varer av enhver art til undersøkelse på arsen	6 dm ²	
(der må dog alltid tas et stykke tvers over og således at alle farver kommer med)		
» te	50 gram	
» tinnfolie og andre metallfolier	20 gram	
» tuber eller lignende	10 gram	
» vin og øl 1 helflaske	(ca. 0,7 liter)	

Foreligger en vare i originalpakning (korkede flasker, glass og krukker, lukkede bokser, esker eller poser eller lignende), blir denne å ta ut som prøve hvis størrelsen ikke vesentlig avviker fra de mengder som er angitt ovenfor. Det må påses at den originale innpakning og dennes utstyr så vidt gjørlig ikke beskadiges.

Den sakkyndige som skal foreta den laboratoriemessige undersøkelse, kan i den utstrekning han finner nødvendig for enkelte tilfelle treffe avgjørelse om de mengdeforhold hvori prøver skal tas ut, så vel av de foran opførte vareslag som av andre vareslag.

For varer som ikke er nevnt ovenfor, og for spesielle undersøkelser bør der på forhånd fra vedkommende sakkyndige undersøker innhentes opplysning så vel om prøvetakningen som om den nødvendige størrelse på prøvene. For prøver til bakteriologisk eller annen biologisk undersøkelse må der således brukes særskilte kar for prøven og særskilte forholdsregler både ved prøvetakningen og sending av prøven.

I alle tilfelle hvor der opstår tvil om den hensiktsmessigste måte å ta ut prøver på, om disses størrelse, konservering eller sending, bør det likeledes innhentes ordre fra den som skal utføre den sakkyndige undersøkelse.

3 mai. § 10. Umiddelbart efter prøvetakningen og i nærvær av den som har vært til stede ved denne (jfr. § 2), skal prøvetakeren forsegle eller plombere prøvene.

På innpakningen eller på en seddel som heftes ved prøven under segl eller på annen betryggende måte, skal anføres:

- a) varens betegnelse eller merke,
- b) varens salgspris eller verdi,
- c) navnet på varens besidder eller på bedriftens innehaver eller, når varen er i tollvesenets verge, vareeierens eller varemottakerens navn og adresse,
- d) prøvetakningens datum og sted,
- e) prøvetakerens navn,
- f) prøvens nummer.

Den i hvis nærvær prøven er tatt ut, skal anmodes om å underskrive disse opplysninger. Hvis han ikke er villig hertil, skal prøvetakeren gjøre skriftlig anmerkning herom på innpakning eller seddel.

Forsegling eller plombering skal skje på sådan måte at innpakningen ikke kan åpnes, uten at segl eller plombe brytes. Til segl eller plombe bør helst vedkommende tilsynsmyndighets signet eller plombertang anvendes. Seglet eller plombertangens avtrykk skal være tydelig. Den i hvis nærvær prøven er tatt ut, har rett til å sette sitt segl på prøvene.

§ 11. En av prøvene (jfr. § 4) skal snarest mulig sendes vedkommende laboratorium eller sakkyndige med opplysning om grunnen til prøveuttakningen, f. eks. tegn på helse-skadelighet, bedervethet, forfalskning eller uriktig varebetegnelse, innkomne klager, f. eks. mistanke om bruk av forbudte konserveringsmidler eller farver.

Medfølger ikke ved innsendelsen av prøvene anmodning om bestemte undersøkelser eller opplysning om hvad der skal søkes bragt på det rene, vil undersøkelsen måtte utstå inntil disse opplysninger foreligger hos den sakkyndige. Rekvirenten må være opmerksom på at materialet i mellomtiden kan forandres og bevisligheter derved tapes.

§ 12. Finner tilsynsmyndighet det hensiktsmessig å kjøpe inn prøver, får foranstående regler anvendelse i den utstrekning kontrollens art gjør det påkrevd.

§ 13. Prøver som efter undersøkelse tyder på at varen ikke tilfredsstiller kravene i loven eller forskriftene og som ikke undergår vesentlig forandring, skal, eventuelt i konserverv tilstand, opbevares av vedkommende undersøkelseslaboratorium eller sakkyndige i minst 3 måneder efter undersøkelsens avslutning, men kan da tilintetgjøres, med mindre det av vedkommende tilsynsmyndighet i hvert enkelt tilfelle

på grunn av rettslig innskriden blir forlangt lengere opbevaringstid. Omvendt kan prøven tilintetgjøres tidligere, når rettslig innskriden er bortfalt, eller når dommen er vedtatt. 3 mai.

Forskrifter om hermetiske matvarer m. v.

§ 1. Hermetisk matvare er ethvert næringsmiddel som er blitt underkastet ophetning og blir omsatt i lufttett pakning, f. eks. i falsede eller gjenloddede blikkbokser, i glass, krukker eller flasker med tettsluttende lokk, kork eller annen lukkemekanisme.

Undtatt fra bestemmelsene i disse forskrifter er øl, saft, syltetøi, marmelade eller lignende.

§ 2. Råstoff som brukes ved tilvirkning av de i disse forskrifter omhandlede varer, skal være ubedervet og av god kvalitet, og for øvrig tilfredsstillende kravene i de almindelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler samt i forskriftene for vedkommende vareslag, f. eks. om kjøtt og kjøttvarer, om melk og om krydderier.

§ 3. Blikk til hermetikkemballasje skal være godt forfinnet over det hele. Fortinningen må ikke innholde over 0,1 gram bly pr. 100 gram (jfr. § 12 i de almindelige forskrifter).

Brukes innvendig lakkering på hermetikkemballasje, skal den være blyfri.

Pakningsringer må ikke innholde bly, kvikksølv, sink eller andre tunge metaller enn jern eller antimon (jfr. § 12 i de almindelige forskrifter).

§ 4. Hermetisk matvare skal være således sterilisert at det ikke i varen finnes mikrober eller sporer av disse, som under boksens opbevaring i ubrutt stand kan utvikle sig og forandre innholdet således at dette kan bli forringet i verdi eller må antas å kunne fremkalle forgiftning eller sykdom.

Omsterilisering av bedervet hermetikk er forbudt.

§ 5. Til hermetisk matvare må ikke brukes andre konserveringsmidler enn koksalt, salpeter, sukker, alkohol, eddik, melkesyre, citrønsyre, vinsyre samt røkning med trerøk. Til kjøtt i stykker og pølser kan brukes lakesalt i samhøve med § 6 i forskriftene for kjøtt og kjøttvarer.

Kjøttvarer som pølser, boller, karbonader, posteier (også av innmat) må ikke være tilblandet mel, gryn, poteter og potetmel eller annet stivelsesmel eller brød i større mengde enn at stivelsesinnholdet i den ferdige vare ikke er større enn 3,5 gram pr. 100 gram av varen, når væsken er frasilt. For fiskemat må stivelsesinnholdet, når væsken er frasilt, ikke overskride 5,0 gram pr. 100 gram av varen, uten at dette angis på etiketten.

3 mai. Fruktkonserver tillates bleket med svovelsyrning på betingelse av at den ferdige vare ikke innholder mere herav enn 10 milligram pr. 100 gram av varen, når de faste og flytende deler regnes overett.

Fruktkonserver som er farvet med syntetiske farvestoffer, skal ha tilleggsbetegnelsen «kunstig farvet». Tilleggsbetegnelsen skal være påført boksen i samhøve med § 8 i de almindelige forskrifter, men det er tilstrekkelig at typene er tydelige og 3 millimeter høie.

Grønnsakkonserver av enhver art tillates farvet med der-til egnet vannopløselig kobbersalt på betingelse av at det i den ferdige vare ikke finnes over 10 milligram kobber på 100 gram av dens faste deler, d. v. s. efterat væsken er frasilt, og bleket med svovelsyrning på betingelse av at den ferdige vare ikke inneholder over 10 milligram svovelsyrning pr. 100 gram, når de faste og flytende deler regnes overett.

Hermetisk innkokte frukter eller grønnsaker som er tilberedt av tørrede frukter eller tørrede grønnsaker, må ikke omsettes uten tilleggsbetegnelsen «tilberedt av tørret frukt», henholdsvis «tilberedt av tørrede grønnsaker», dog således at varens navn istedet kan gå inn i betegnelsen, f. eks. «tilberedt av tørrede epler», «tilberedt av tørrede erter».

§ 6. Innhold av tinn i hermetisk matvare må ikke overstige 40 milligram pr. 100 gram av varen, når væsken er frasilt.

§ 7. Hermetisk matvare som er tilvirket her i landet, må ikke utbys til salg til almenheten, med mindre den er forsynt med etikett, omslag eller annet merke, således at det til enhver tid utvetydig fremgår hvilken fabrikk som har tilvirket varen eller har ansvaret for at varen er overensstemmende med de gitte bestemmelser.

Har en fabrikant flere fabrikker eller tilvirkningssteder for varen, kan departementet gi nærmere regler om angivelse av fabrikkasjonsstedet.

Innført hermetisk matvare skal, hvis den ikke tidligere er forsynt med utvetydig angivelse av produsentens navn og hjemsted, forsynes med etikett påtrykt importørens navn og adresse, og må ikke omsettes uten sådan etikett.

Om merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer gjelder det i henhold til lov nr. 14 av 24 juni 1931 utferdigede reglement av 22 januar 1932 uavhengig av bestemmelsene i nærværende forskrifter.

§ 8. Til konservering av såkalte halvkonserver (f. eks. ansjos, gaffelbiter, appetittsild, kaviar, sildefilet i olje eller lignende) kan foruten koksalt, salpeter, sukker, eddik, eddiksyre, melkesyre, citronsyre, vinsyre, alkohol og røkning med

trerøk, også anvendes benzoesyre i en mengde av ikke over 3 mai. 0,5 gram pr. 100 gram av varen, eller para-oksybenzoesyre-etyler, para-oksybenzoesyrepropylester, eller blandinger herav eller natriumsaltene av disse i en mengde av ikke over 0,05 gram pr. 100 gram av varen. Anvendelse av røkesyre, røkeolje, røkesalt eller lignende er forbudt.

Kaviar tillates konservert med heksametylentetramin i en mengde av ikke over 0,1 gram pr. 100 gram av varen.

Til farvning av de i denne paragraf omhandlede varer er det foruten naturlige organiske farvestoffer (jfr. de almindelige forskrifters § 7 annet ledd) tillatt å anvende Sudan II (fetttrødt), kaviarrødt (ponceau 2 R) og kaviarfarve (anilinazo 2 naftol-disulfonsyre 2 G). Farvene må ikke inneholde tunge metaller, arsen eller giftige organiske stoffer.

Varer som er farvet med de i foregående ledd nevnte syntetiske farvestoffer, skal ha tilleggsbetegnelsen «kunstig farvet», og varer som er konservert med benzoesyre, de i første ledd nevnte estre eller natriumsaltene eller med heksametylentetramin, skal ha tilleggsbetegnelsen «tilsatt godkjent konserveringsmiddel». Disse tilleggsbetegnelser skal være påført boksene overensstemmende med § 8 i de almindelige forskrifter; det er dog tilstrekkelig at typene er tydelige og 3 millimeter høie.

Til søtning av de i denne paragraf omhandlede varer tillates brukt syntetiske søtningsstoffer. Om merkning gjelder bestemmelsene i § 7.

Forskrifter om kaffe og te samt erstatningsmidler for disse vareslag.

§ 1. Rå kaffe skal være frø (bønner) av kaffebusken (coffea-arter), befridd for fruktskall og fruktkjøtt, og i den utstrekning de tekniske hjelpemidler gjør det mulig, også for frøskallet med sølvhinnen. Frøene må ikke være befridd for noe av sine verdigivende bestanddeler, uten at dette deklarerer. Varen må så vidt mulig være fri for sand, sagmugg og andre polérmidler. Mengden av forurensninger og verdiløse bestanddeler som tørrede kaffefrukt, stilker, skaller, fremmede frø, stener, jord eller andre forurensninger må dog ikke under noen omstendighet være større enn 5 gram pr. 100 gram av varen.

Brent kaffe skal være av råvare som i første ledd nevnt. Ved brenningen (ristingen eller røstningen) eller efter denne må ikke tilsettes vann eller glaseringsmidler (sukker, skjellakk, fett eller oljer, pottaske eller lignende). Kaffen må heller ikke farves. Hvis noen av dens verdigivende bestand-

3 mai. deler, f. eks. koffein, fjernes, må dette deklarereres. Betegnes brent kaffe som koffeinfri, må den ikke inneholde over 0,08 gram koffein pr. 100 gram av varen.

Malt brent kaffe må være tilberedt av vare som i de 2 foregående ledd nevnt. Den må ikke være berøvet noen av sine bestanddeler og må ikke være opblandet med kaffegrudd, røstede cerealier eller andre stoffer, uten at dette deklarereres (jfr. nedenfor i § 4). Den må heller ikke underkastes noen vektforøkende behandling. Dens innhold av sand (saltsyreuopløselig aske) må ikke overstige 1 gram pr. 100 gram av varen.

Betegnes malt brent kaffe som koffeinfri, må dens innhold av koffein ikke overstige 0,08 gram pr. 100 gram av varen.

§ 2. Gis kaffe en betegnelse som efter handelssedvane brukes for bestemte slags kaffe, som f. eks. Java, Mokka, Rio, Salvador, Santos m. fl., skal varen foruten å tilfredsstille kravene i § 1, ha sådan opprinnelse og egenskap som betegnelsen angir.

§ 3. Te skal bestå av blader eller bladknopper av tebusken (*thea sinensis* og dens varieteter), behandlet på sedvanlig måte. Den må ikke være berøvet noen verdigivende bestanddel, og må være uten fremmed tilsetning. Dens innhold av verdiløse tilblandinger fra tebusken eller andre forurensninger må ikke overstige 5 gram pr. 100 gram av varen.

§ 4. Kaffe eller te som er tilsatt annet stoff, må gis en betegnelse som tydelig angir dette. Det forholdsvise innhold av kaffe eller te skal være påført emballasjen i samhøve med § 8 i de almindelige forskrifter; det er nok at typene er tydelige og 3 millimeter høie.

Varen må bare selges i originalpakning, forsynt med fabrikantens navn og adresse eller, hvis varen er innført, med importørens navn og adresse.

Det tilsatte stoff må bare være tilvirket av ubedervede vegetabiliske råstoffer av sådan beskaffenhet, at en derav tilberedt drikk kan nytes uten fare for helsen.

Inngår i den anvendte betegnelse for varen navn som tyder på en bestemt opprinnelse (f. eks. maltkaffe, rugkaffe, lindete eller lignende), må varen ha sådan opprinnelse.

Forskrifter om kakao og kakaoprodukter.

§ 1. Kakaomasse skal være fremstilt ved finmaling av de for skall og kimer befridde kakaobønner (frøene av *theobroma cacao*). Ved fremstillingen av kakaomasse er det tillatt å sette til mindre mengder alkali (hydroksyd eller kar-

bonat av kalium, natrium eller ammonium), men mengden herav må, beregnet som potaske (K_2CO_3) ikke overskride 2,5 gram pr. 100 gram av varen. Tilsetning av andre stoffer, f. eks. fett, er ikke tillatt. Mengden av skall og kimer må ikke overskride 2,5 gram pr. 100 gram av den ferdige vare. Dennes innhold av kakaosmør må minst være 50 gram pr. 100 gram av varen.

Kakao eller kakaopulver skal være kakaomasse, som ved pressing er befridd for en del av sitt fett og deretter finmalt. Såfremt mengden av krydderier eller andre uskadelige smaksstoffer ikke sammenlagt overskrider 1,0 gram pr. 100 gram av varen, behøver dette ikke deklarerer. Såfremt fettinnholdet i kakao er mindre enn 20 gram pr. 100 gram av varen, skal den betegnes som mager kakao.

Kakaosmør er det fett som er vunnet ved pressing av kakaomasse. En vare som er vunnet ved ekstraksjon med fettopløsningsmidler av kakaobønner, kakaomasse eller kakao, skal betegnes kakaofett. Kakaofett må ikke anvendes ved tilvirkning av sjokolade eller andre sjokoladeprodukter (se nedenfor).

Sjokolade som selges uten noen opplysende tilleggsbetegnelser (f. eks. kokesjokolade, spisesjokolade, dessertsjokolade), skal bestå av en blanding av kakaomasse og almindelig sukker (sakkarose) med eller uten tilsetning av kakaosmør og uskadelige smaksstoffer. Den må ikke være tilsatt andre fettstoffer, mel eller lignende. Innholdet av kakaomasse og kakaosmør tilsammen må ikke være mindre enn 40 gram i 100 gram av varen. Hvis innholdet av krydderier utgjør mer enn 1 gram pr. 100 gram, og av andre stoffer som mandler, nøtter, melk, fløte, honning, tilsammen mer enn 5 gram pr. 100 gram, må dette angis på emballasjen ved en tilleggsbetegnelse.

Kuvertyre eller sjokoladedekke skal tilfredsstillere kravene til sjokolade.

§ 2. Sjokolade som selges med opplysende tilleggsbetegnelse, f. eks. melkesjokolade, mandelsjokolade, nøttesjokolade, skal være fremstillet av kakaomasse som tilfredsstiller kravene i § 1. Mengden av kakaomasse og kakaosmør tilsammen må utgjøre minst 30 gram pr. 100 gram av varen. Brukes betegnelsen melkesjokolade må varen dessuten inneholde minst 12,5 gram helmelk-tørrestoff pr. 100 gram av varen. Brukes betegnelsene nøttesjokolade, mandelsjokolade eller lignende, må varen dessuten inneholde minst 5 gram nøtter, mandler eller lignende pr. 100 gram av varen.

§ 3. For konfekt i stykker med mindre vekt enn 15 gram, samt for konditorvarer og tilberedte mat-

3 mai. retter gjelder ikke forskriftene i §§ 1 og 2. Brukes for disse varer betegnelse hvori inngår ordene sjokolade eller kakao, skal det dog ved varens fremstilling være anvendt sjokolade eller kakao av beskaffenhet som i §§ 1 og 2 nevnt, i sådan mengde at varen bærer preg av å inneholde sjokolade eller kakao.

§ 4. Det er forbudt å utby til salg kakaoskall som er malt til et så fint pulver at det kan forveksles med kakao-pulver.

Forskrifter om kjøtt og kjøttvarer.

§ 1. Utbys til salg kjøtt, fett, innmat fra andre dyr enn hornkveg, sau eller svin, skal ved salget angis hvilket dyreslag varen stammer fra.

Det samme gjelder pølser og andre tilberedte kjøttvarer som helt eller delvis er tilberedt av kjøtt, fett eller innmat av andre dyr enn i 1ste ledd nevnt. For pølser skal dyreslaget angis ved etikett eller annet tydelig merke på selve varen. Spekepølse som inneholder kjøtt av hest, elg eller ren, tillates dog solgt under navn av «stabburpølse» uten merking. Det samme gjelder bruk av ordet «spekepølse», hvis dette foretrekkes.

§ 2. Kjøtt, blod, fett, innmat eller andre deler av selvdøde dyr må ikke selges eller brukes ved tilvirkning til salg av pølser eller andre næringsmidler. Ved nødslaktning på grunn av sykdom må, forsåvidt offentlig kjøttkontroll ikke finnes på stedet, helserådet eller av dette bemyndiget dyrlæge avgjøre, om dyret eller deler av det skal anses som skadelig å fortære eller som utjenlig som mat for folk. I bekreftende fall tillates varen ikke omsatt.

Kjøtt, blod, fett eller innmat, som efter foregående ledd er forbudt omsatt, eller varer som måtte være tilvirket herav, må ikke opbevares i lokale eller på sted hvor næringsmidler tilvirkes, opbevares eller selges, og heller ikke i lokale som hører til leilighet hvor bevertning foregår.

§ 3. Utsalgssted for ferskt kjøtt eller kjøttvarer skal, foruten å tilfredsstille bestemmelsene i de almindelige forskrifter om lokalenes innretning og renhold, ha tilstrekkelig og hensiktsmessig plass for varenes opbevaring og behandling. For frosset kjøtt må der således, hvis helserådet finner det påkrevet, sørges for, at der finnes kjøle- eller fryseinnretninger som helserådet godkjenner.

I rum hvor ferskt kjøtt opbevares for salg eller omsettes, må der foruten ferskt, saltet, røket eller tørret kjøtt eller pølser ikke opbevares eller utbys til salg andre varer enn hermetikk, ribbet fugl, flådd vilt, mindre partier ost, smør,

margarin, egg, ister, smult og stekefett, røkt fisk, kokte skall- 3 mai.
dyr, rotfrukter og grønnsaker. Gjør de stedlige forhold det påkrevet, kan helserådet gjøre lempninger heri. Det skal dog alltid kreves, at rummene er således innrettet at kjøtt og kjøttvarer holdes betryggende adskilt fra andre varer, og at de ikke forurenses.

For personalet skal i selve arbeidsrummene eller i umiddelbar forbindelse med dem være vaskeinnretninger med adgang til varmt og kaldt vann — samt tilbehør av såpe, børster og rene håndklær. Der må enn videre være særskilt rum til opbevaring av arbeidernes tøy.

§ 4. Karbonadedeig, kjøttdeig, biffdeig, hakkekjøtt, medisterdeig eller lignende skal bestå av malt, hakket eller på annen måte findelt friskt og ubedervet kjøtt eller flesk, uten noen tilsetning av farver, konserveringsmidler, mel eller annet. Er det av tekniske grunner påkrevet, kan mindre mengder is (isvann) og koksalt tilsettes ved findelingen; dog må vanninnholdet i den ferdige vare ikke under noen omstendighet være forøket med mer enn 5 gram pr. 100 gram vare.

Bolledaig, kjøttfarse eller frikadelledeig tillates spedd med melk eller vann samt tilsatt krydderier, men skal ellers tilfredsstillende kravene i 1ste ledd.

§ 5. Ved tilvirkning av holdbare pølsesorter (f. eks. spekepølse og andre harde pølsesorter) må ikke anvendes andre råstoffer enn kjøtt, flesk, fett, koksalt, krydderier; mindre mengder is (eller isvann) kan dog tilsettes i hurtighakkeren, hvor dette er påkrevet. Vin, brennevin og lignende stoffer som tilsettes i mindre mengder, anses som krydderi.

Ved tilvirkning av andre pølsesorter og av posteier kan foruten de i første ledd nevnte råstoffer også anvendes innmat, vann, melk, buljong, øl eller lignende, mel, gryn, poteter, potetmel eller annet stivelsesmel samt brød. Stivelsesinnholdet må dog ikke være større enn 3,5 gram pr. 100 gram av den ferdige vare. Mengden av tilsatt væske må ikke være større enn nødvendig for å gi varen en fast konsistens.

Tilberedte kjøttvarer må ikke være tilsatt farvestoffer eller andre konserveringsmidler enn koksalt (herunder «lakesalt» i henhold til § 6), sukker salpeter og krydderier. Salpeterinnholdet må, beregnet som kaliumnitrat, ikke være større enn 1 gram pr. 100 gram av varen. Dog kan selve pøsemassen i «Salami», «Metwurst» og «Luxemburg» inn- til videre farves med «Sukkerrødt» (xylidin — 2 naftol — 3, 6 — disulfosyre eller lignende). Mengden må dog ikke ut-

3 mai. gjøre over 0,5 gram farve pr. 10 kilogram ferdig vare. Farven må ikke inneholde tunge metaller, arsen eller giftige organiske stoffer.

Pølseskinnets ytterside tillates lakkert eller forsynt med annet beskyttende farvet eller ufarvet overtrekk, hvis de anvendte stoffer anses uskadelige og ikke trenger inn i selve pølsen.

§ 6. Til saltning av kjøtt i stykker samt pølser er det, når salpeter ikke anvendes, tillatt å anvende «lakesalt». Her ved forståes et finmalt koksalt, som er tilsatt natriumnitrit i en mengde som ikke må være større enn 0,6 gram og ikke mindre enn 0,5 gram pr. 100 gram.

Det er forbudt å gjøre annen anvendelse av nitriter til saltning, farvning eller konservering av kjøtt og kjøttvarer enn angitt i første ledd. Således er f. eks. anvendelsen av «Pragersalt» eller lignende forbudt.

Lakesalt tillates bare kjøpt i lukkede pakninger forsynt med fabrikantens navn og adresse og med betegnelsen «Lakesalt med nitrit» påtrykt emballasjen (jfr. § 8 i de almindelige forskrifter). Er lakesaltet innført, må importørens navn og adresse være angitt på emballasjen. Denne må dessuten alltid være påtrykt eller på annen varig måte være forsynt med et rødt bånd av 5 centimeters høide tvers over og rundt pakningen og med angivelse av at det kun er tillatt anvendt til saltning av kjøtt i stykker samt pølser. Lakesaltet må være blandet på mekanisk vei og helt igjennem ensartet.

Forskrifter om krydderier.

§ 1. Krydderier skal, enten de er hele eller malte, være rene og ubedervede samt ha normal farve, lukt, smak og øvrige egenskaper. I den utstrekning som de tekniske hjelpemidler tillater, skal de være fri for sand og jord og sådanne deler av morplanten som ikke tilhører krydderiet. Krydderier må ikke være forurenset med insekter, midder eller lignende. De må ikke være berøvet noen verdigivende bestanddel.

For de almindelig anvendte krydderier gjelder følgende: Alle h å n d e skal være de tørrede frukter av *Pimenta officinalis* Bery. Varen må av stilker og andre forurensninger ikke inneholde mer enn 2 gram pr. 100 gram.

I n g e f æ r er rotstokken av *Zingiber officinale* Roscoe. Før ingefær males, må den ved børstning eller på annen måte befries for kalk, således at den malte vares askeinnhold ikke utgjør mer enn 8 gram pr. 100 gram av varen.

K a r d e m o m m e skal være frukten eller frø av *Elettaria cardamomum* White et Maton eller *Elettaria cardamo-*

num major Smith. Den tillates å være bleket. Ved maling av 3 mai. kardemomme må ikke medtas tomme skall.

Kanel skal være den tørrede bark av *Cinnamomum*-arter, fortrinsvis *Cinnamomum ceylanicum* og *Cinnamomum cassia*. Den må ikke være tilblandet ytterbark, ved eller verdiløse barksorter, likesom der ikke må være fjernet noe av kanelaldehydet (grenseverdi 1,3 gram pr. 100 gram). — Malt kanel må ikke inneholde over 5 gram aske pr. 100 gram, og av sand (saltsyreuopløselig aske) ikke over 2 gram pr. 100 gram av varen.

Muskatblomme skal være den tørrede frøkappe (arillus) av *Myristica fragrans* Hout., banda-macis. Den må ikke være tilblandet bombaymacis (*Myristica malabarica* Lam.).

Muskatnøtt skal være frøene av *Myristica fragrans* Hout. Malt muskatnøtt må ikke være tilblandet bombay-macis, mel eller lignende.

Nellik skal være de tørrede blomsterknopper av *Jamboza caryophyllus* Niedenzu. Mengden av nellikstilk og andre fremmede bestanddeler må ikke være over 7 gram pr. 100 gram av varen. Den må ikke være ekstrahert (grenseverdi for innhold av nellikolje 15 gram pr. 100 gram).

Pepper, sort, skal være de umodne frukter av *Piper nigrum* L. Den må ikke inneholde forurensninger i større mengde enn 15 gram pr. 100 gram av varen, derav ikke over 10 gram pr. 100 gram tørre frukter og ikke over 5 gram pr. 100 gram stilker. Tomme skaller må ikke medtas ved malingen.

Pepper, hvit, må ikke inneholde de ikke avskallede frukter av sort pepper i større mengde enn 6 gram pr. 100 gram av varen.

Sennep er frøene av *Brassica nigra* L., *Brassica juncea* Hook fil. et Thoms, *Brassica Besseriana* And. samt av *Sinapis alba* L. m. fl. For sennep i malt stand, sennepspulver, skal en tilsetning av mel, stivelse, farvestoffer eller andre fremmede stoffer angis på varens innpakning eller etikett hørende til denne; denne vare tillates kun solgt i lukket pakning.

Vanilje skal være de tørrede frukter av *Vanilla planifolia* Andr. Dersom en vare er såkalt Tahitivanilje, skal denne betegnelse anvendes.

Vanilje må ikke være ekstrahert.

§ 2. Bittermandelolje skal, hvis den betegnes som ekte, være vunnet av bitre mandler. Benzaldehyd tillates solgt som erstatning for bittermandelolje, men det er forbudt å bruke tilleggsbetegnelsen ekte for denne vare. For

3 mai. varer som betegnes som mandeldråper eller mandelessens, er det likeledes forbudt å bruke tilleggsbetegnelsen ekte, med mindre disse varer er fremstilt av naturproduktet.

Vaniljesukker skal, hvis det betegnes som ekte, utelukkende som smagivende bestanddel inneholde finrevet vanilje. Hvis det inneholder syntetisk fremstilt vanilin eller andre syntetiske stoffer med vaniljesmak (bourbonal eller lignende), kan det allikevel selges som vaniljesukker, men uten tilleggsbetegnelsen ekte. For vare som betegnes som vaniljedråper, vaniljeekstrakt, vaniljeessens, må heller ikke tilleggsbetegnelsen ekte anvendes med mindre utelukkende vanilje (jfr. § 1) er anvendt.

§ 3. Utbys krydderier til salg i lukket pakning, skal denne være forsynt med her i landet registrert varemerke eller med fabrikantens, importørens eller selgerens navn og adresse.

Forskrifter om melk og fløte.

§ 1. Ved melk forstås i disse forskrifter kumelk. Er ikke annet bestemt nedenfor, skal all melk som utbys til salg eller omsettes, være således som den kommer fra juret ved renmelking (fullstendig utmelking).

Melk fra andre dyr enn ku må ikke utbys til salg eller omsettes uten angivelse av det dyreslag som den stammer fra.

§ 2. Om forskjellig slags melk og fløte.

a) Helmelk (søtmelk, nysilt melk) er betegnelsen for melk som ikke er berøvet noen av sine bestanddeler. Helmelk må ikke være opblandet med centrifugert eller på annen måte helt eller delvis avskummet melk.

Helserådet kan påby at helmelk som omsettes innen helserådet, skal ha et visst minste fettinnhold, som i almindelighet ikke bør være under 3,5 gram pr. 100 gram.

Vare som utbys til salg som melk uten noen nærmere angivelse, skal betraktes utbudt til salg som helmelk.

b) Skummet melk er melk som er berøvet noe av sitt fettinnhold. Er dens fettinnhold minst 1 gram pr. 100 gram, kan den betegnes lettskummet melk.

c) Barnemelk er betegnelsen for helmelk som tilfredsstiller de nedenfor i § 11 stille krav. Andre betegnelser med samme eller lignende betydning (kontrollert melk, dyrlægekontrollert melk o. s. v.) må bare anvendes når de i § 11 angitte krav er tilfredsstillet, og helserådet på det sted varen utbys til salg, gir tillatelse dertil.

d) Råmelk er melk fra de første døgn efter kalvingen. Den må løpe sammen ved ophetning, og det må herunder ikke utskilles større mengde væske (melkeserum).

e) Fløte er en ved skumning eller centrifugering innvunnen fettrik del av melk. 3 mai.

Betegnes varen bakerkrem, skal den inneholde minst 35 gram melkefett pr. 100 gram. Betegnes den som kremfløte, skal den inneholde minst 30 gram melkefett pr. 100 gram. Betegnes den som fløte uten noen opplysende tilleggsbetegnelse, skal den inneholde minst 20 gram melkefett pr. 100 gram.

f) Fløte som betegnes halvfet fløte, skal inneholde minst 10 gram melkefett pr. 100 gram. Den tillates bare solgt i sterilisert stand, på kontroll-lukkede flasker eller i gjenloddede blikkbokser samt med opplysning om den stedfunne behandling; denne tilleggsbetegnelse skal angis med tydelige bokstaver av ikke under 3 mm høide (jfr. § 4, siste ledd).

Vare som fremstilles av melk ved tilsetning av smørfett, må ikke selges under betegnelsen fløte.

g) Kjernemelk er den vare som blir tilbake, efteråt smøret er skilt fra fløten ved kjerning. Denne vare må for å kunne selges som kjernemelk, inneholde minst 8 gram melketørstoff pr. 100 gram og må ikke være tilsatt fremmede stoffer utover hvad det kreves for kjerningen.

De ovenfor under litra a—f nevnte vareslag må ikke være tilsatt vann, farver, konserveringsmidler, stivelse, traçant eller andre stoffer. De under litra a—c og e—g nevnte vareslag må ikke inneholde melk fra de 5 første dager efter kalvingen, og heller ikke sinemelk, hvormed menes melk fra kuer som melker mindre enn 1 liter pr. døgn, eller melk fra slutten av melkeperioden som har fått abnorm smak eller sammensetning.

§ 3. a) Sur melk eller sur fløte skal brukes som betegnelse for vare som på grunn av syredannelse løper sammen eller skjærer sig ved ophætning til koking. Disse vareslag må ha samme fettinnhold som i § 2 angitt og må ikke være tilsatt farver, konserveringsmidler m. v. som i § 2 angitt.

b) Kulturmilk er sur melk fremstilt ved anvendelse av kulturer av melkesyrebakterier. Den må være fremstillet av pasteurisert melk og må bare utbys til salg i kontroll-lukkede glassflasker forsynt med produsentens navn og adresse samt, forsåvidt annen melk enn helmilk er anvendt, angivelse herav. Helserådet kan tillate kulturmilk forhandlet også i annen emballasje og fastsetter da de nærmere betingelser herfor.

c) Kefirmilk skal være fremstilt av pasteurisert melk ved anvendelse av spesifikke kefir-kulturer. Den må

3 mai. ikke utbys til salg uten å tilfredsstille de under punkt b) stilte krav.

§ 4. Varmebehandlet melk og fløte (pasteurisert melk og fløte, sterilisert melk og fløte) er melk og fløte som har vært ophetet til en temperatur av over 46° C. Innretninger som anvendes til slik behandling, må være godkjent av helserådet på stedet.

Varmebehandlingen må så vidt gjørlig finne sted innen 24 timer etter melkingen, og varen må umiddelbart etterpå avkjøles til 8° C. eller lavere. Varen må selges på kontroll-lukkede beholdere med angivelse av sted, dag eller datum for varmebehandlingen samt varens art (jfr. de i § 2 opførte vareslag), når helserådet ikke bestemmer anderledes. Samtidig skal varmebehandlingsens art angis, idet høipasteurisert skal anvendes som tilleggsbetegnelse for vare som har vært ophetet til over 80° C., lavpasteurisert som tilleggsbetegnelse for vare som har vært ophetet til $70-72^{\circ}$ C. i 15 sekunder, samt langtidspasteurisert for vare som har vært ophetet til $62-63^{\circ}$ C. i en halv time.

Vare som én gang har vært underkastet varmebehandling, må ikke underkastes fornyet sådan.

Helserådet kan i den utstrekning det av hygieniske grunner finner det påkrevet, påby varmebehandling av melk og fløte som omsettes innen helserådsområdet.

Helserådet kan kreve at pasteurisering finner sted innen helserådsområdet.

Socialdepartementet kan, når det finner det påkrevet for å hindre utbredelse av smittsom epidemisk sykdom, påby varmebehandling av all melk som omsettes innen bestemte områder.

Melk og fløte (jfr. § 2) som betegnes som sterilisert, skal være således sterilisert, at det ikke i varen finnes mikrober eller sporer av disse, som under boksens eller flaskens opbevaring i ubrutt stand kan utvikle sig og forandre innholdet, så at dette kan bli forringet i verdi eller må antas å kunne fremkalle forgiftning eller sykdom (jfr. § 4 i forskriftene om hermetiske matvarer).

§ 5. Andre betegnelser for melk og fløte og betegnelser for andre slags melk og fløte enn de i §§ 2—4 nevnte kan bare brukes, når helserådet på forbruksstedet tillater det og på de vilkår som helserådet setter for tillatelsen.

§ 6. Kondensert eller konsentrert melk skal være fremstilt ved inndampning av helmelk eller skummet melk, med eller uten tilsetning av sukker (sakkarose). Den må bare utbys til salg til almenheten i hermetisk lukkede beholdere med angivelse av fabrikantens navn og fabrika-

sjonsstedet og om det er helmelk eller skummet melk. Har 3 mai.
en fabrikant flere fabrikasjonssteder for varen, kan departementet gi nærmere regler om angivelse av fabrikasjonsstedet.

Varen må ikke inneholde mindre enn 30 gram melketørrestoff pr. 100 gram av den sukrede og ikke mindre enn 25 gram melketørrestoff pr. 100 gram av den usukrede vare. Vare av helmelk må ikke inneholde under 7,8 gram fett pr. 100 gram.

Bokser for usukret kondensert melk må for helboks inneholde netto 335 og for halvboks 168 gram; bokser for sukret kondensert melk må for helboks inneholde netto 390 gram.

Melkepulver eller tørrmelk skal være fremstilt ved inndampning av helmelk eller av skummet melk til pulverform. Det må herunder ikke tilsettes noe fremmed stoff, når undtas mindre mengder alkali (natron), dog ikke under noen omstendighet mer enn svarende til 0,2 gram pr. liter av den anvendte melk (beregnet som NaHCO_3). Tørrmelk må bare utbys til salg til almenheten i lukket pakning hvorpå fabrikantens navn og fabrikasjonsstedet er angitt, samt med angivelse av om det er anvendt helmelk eller skummet melk.

Om helseskadelig melk.

§ 7. Melk eller fløte må ikke utbys til salg eller omsettes
a) når varen stammer fra dyr som det er grunn til å mistenke for å lide av mule- eller klovsyke, smittsom kalvekastning, miltbrand, jurbetendelse eller annen jursykdom, børbetendelse, etterbyrdens tilbakeholdelse, diarré, pyæmi, septikæmi (blodforgiftning), andre av feber ledsagede sykdommer, større væskende sår, gulsot, forgiftninger eller annen sykdom som efter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk, med mindre den er kokt eller på annen betryggende måte varmebehandlet. Ved tuberkuløse dyr forstås her bare de dyr som ved klinisk undersøkelse er funnet å ha tuberkulose eller som har reagert for en tuberkulinprøve (jfr. § 16 i rundskrivelse fra Landbruksdepartementet av 10 desember 1930),

b) når varen stammer fra dyr som er blitt behandlet med lægemidler som ved å gå over i melken eller på annen måte kan påvirke denne skadelig,

c) når varen har utpregede melkefeil, f. eks. er blodig, bitter eller slimet, eller av andre grunner er blitt utjenlig til mat for folk.

3 mai.

Helserådet kan dog tillate omsetning eller nyttiggjørelse av melk og fløte som i foregående ledd omhandlet, hvis den skadelige egenskap blir fjernet.

§ 8. Optrer på en gård, i et meieri eller i en melkeforretning tegn som tyder på at nogen lider av smittsom sykdom, f. eks. tyfus, skarlagensfeber, smittsom hjerne-ryggmarvsbetendelse, barnelammelse, epidemisk mavesyke, difteri eller annen ondartet halssykdom, skal levering av melk fra stedet straks opphøre, inntil helserådet har truffet de foranstaltninger som anses nødvendig for å hindre overførelse av smitte. Det samme gjelder, når det bringes på det rene at nogen person fra sted som nevnt er basillebærer. Levering av melk kan ikke optas igjen før helserådet tillater det.

Person som lider av kronisk smittsom sykdom, væskende sår i ansikt, på hender eller armer eller av annen væskende, skallende eller smittende sykdom eller av diarré, må ikke være sysselsatt med melking, behandling eller omsetning av melk.

Om opbevaring og førsel av melk.

§ 9. Melken skal straks efter melkingen bringes ut av fjøset og avkjøles. Avkjølingen bør finne sted således at melken raskt antar en temperatur av 8° C. eller mindre. Den må herunder ikke tilblandes vann eller is. Melk som efter melkingen bringes direkte til meieri for å avkjøles der, melk som leveres til produksjon, og melk som hentes på fjøset eller gården av forbruker, er undtatt fra påbudet om avkjøling.

Videre kan helserådet, når det i det enkelte tilfelle finner det ubetenkelig, tillate melk omsatt uten avkjøling.

Beholder som melk opbevares, føres eller utbys til salg i, skal være av fortrinnet jernblikk, fortrinnet kobber, aluminium, glass, porselen, fajanse, annet stentoi med god glasur, av cellulose eller av annet materiale som tilfredsstiller de i de almindelige forskrifters § 12 stilte krav. Det må nøie påses at spann og andre redskaper som anvendes til behandling eller førsel av melk, holdes omhyggelig rene og vaskes hver gang de har vært brukt.

All opbevaring og føring av melk og fløte må foregå på en sådan måte at varen ikke forurenses eller kan anta fremmed lukt og smak. Den må således ikke opbevares i beboelsesrum eller i rum som står i direkte forbindelse dermed.

Kjøretøi eller annet befordringsmiddel som brukes til føring av melk, skal holdes forsvarlig rent og det må ikke anvendes til føring av gjødsel, avfall og lignende. Det er forbudt å sitte på melkespannene.

Melken og fløten må under føring så vidt mulig være beskyttet mot sterk varme eller kulde. Under føring må overtømming av melk eller fløte ikke finne sted. 3 mai.

§ 10. I melkeut salg og lignende skal alle beholdere være forsynt med lokk og med en for kjøperen lett synlig betegnelse som angir hvad slags melk eller fløte beholderen inneholder. Øser eller andre redskaper for utmåling av melk eller fløte må være forsynt med passende håndtak, således at hendene ikke kommer i berøring med varen. Utmålingen må foregå således at varen i beholderen ikke forurenses, f. eks. ved at spillmelk rinner ned i denne.

Frossen melk eller fløte må før utmålingen optines og omrøres godt.

For melk og fløte som selges i kontrollukkede flasker, bortfaller etikettering, når flaskene er forsynt med kapsler av en for hvert enkelt vareslag bestemt farve, nemlig for helmelk ufarvet kapsel

- » barnemelk ensfarvet blå kapsel
- » skummet melk ensfarvet grønn kapsel
- » fløte ensfarvet gul kapsel.

Har disse vareslag vært underkastet varmebehandling, skal der anvendes en tofarvet kapsel, således at det ved siden av de nevnte farver anvendes rød farve for den ene halvdel av kapselen. Er varen sur, skal det ved siden av de oven angitte farver for den annen halvdel anvendes fiolett farve for den ikke varmebehandlede vare, og fiolett for halvdelen av kapselens røde side for varmebehandlet vare.

Utover disse merkningsbestemmelser kan de lokale helse- råd hver for sitt distrikt fastsette andre farver for kapslene, eller annen merkning, hvor dette viser sig påkrevet for andre vareslag og kvaliteter enn de her opførte.

Om barnemelk.

§ 11. Melk må ikke utbys til salg under betegnelsen barnemelk, medmindre læge og dyrlæge som helserådet godkjenner har erklært:

- a) at der er truffet tilfredsstillende foranstaltninger til melkens behandling, føring og salg,
- b) at de helsemessige forhold på gården og særlig hos personalet har vist sig tilfredsstillende,
- c) at besetningen har bestått tuberkulinprøven med negativt resultat og likeså prøve på smittsom kalvekastning, at den er fri for annen sykdom som kan innvirke skadelig på melkens beskaffenhet (jfr. § 8), samt at de hygieniske forhold ellers er tilfredsstillende,

- 3 mai. d) at fjøset er lyst og rummelig, lett å ventilere, har lett og rikelig tilgang på rent vann og er lett å holde rent, at priveter, stall, grisehus og rum for andre husdyr ikke står i umiddelbar eller nær forbindelse med fjøset og ikke har gjødselplass (jfr. alm. forskrifter) felles med dette.

Når tillatelsen til produksjon og salg av barnemelk meddeles, skal helserådet foreskrive:

- e) at fjøset til stadighet holdes godt rent, så vidt mulig fritt for fluer, at det minst skal kalkes hver vår og høst, at der skal brukes rikelig med god strøelse, at der bare fores med friskt, ubedervet for, at mask og drank samt blader av rotfrukter ikke anvendes, og at rotfrukter, syltefor, melasse, kraftformel bare brukes etter helserådets nærmere bestemmelse.
- f) at melk fra kuer som melker mindre enn 4 liter om dagen, ikke får medtas, og heller ikke melk fra de første 10 dager etter kalvingen,
- g) at melken skal bringes ut av fjøset for hver ku som ferdigmelkes, og umiddelbart avkjøles til 4° C, men ikke under 1° C. Melken må ikke senere kunstig varmes op.
- h) at besetningen til ubestemte tider, men minst 2 ganger pr. måned skal tilses av en av helserådet godkjent dyrlæge, og at fjøseieren eller den som står for fjøset, forplikter sig til å tilkalle dyrlæge så snart der viser sig tegn på sykdom innen besetningen (jfr. § 7),
- i) at læge straks tilkalles så snart der viser sig tegn på sykdomstilfelle blandt gårdens folk eller arbeidere (jfr. § 8), og at nyantatte folk blir undersøkt ved tiltredelsen av den godkjente læge, samt at gården står under regelmessig lægetilsyn efter helserådets nærmere bestemmelse,
- j) at ingen nye kuer inntas på fjøset, uten at det foreligger attest fra den godkjente dyrlæge om at dyrene har bestått tuberkulinprøve og prøve på smittsom kalvekastning, med negativt resultat, og at de er fri for annen sykdom som kan innvirke skadelig på melkens beskaffenhet,
- k) at melken skal føres i plomberte eller på annen måte kontrollukkede beholdere som er godkjent av helserådet og er forsynt med produsentens navn,
- l) at melken blir levert til utsalgssted eller direkte til forbrukeren innen 8 timer efter melkingen, og at den fra utsalgssted får selges som barnemelk bare samme dag den er levert.

Helserådet kan når som helst forlange ny erklæring om dyrenes helsetilstand, ny tuberkulinprøve og prøve på

smittsom kalvekastning. Det kan likeledes, hvor dette kan 3 mai.
gjøres, forlange at alt slakt fra vedkommende fjøs skal pas-
sere offentlig kjøttkontrollanstalt. Når helserådet har gitt
tillatelse som foran nevnt, skal det føre tilsyn med at betin-
gelsene ovenfor oppfylles. Hvis så ikke skjer, skal helserådet
tilbakekalle tillatelsen.

Omkostningene ved heromhandlede tilsyn skal utredes
av den som har søkt om tillatelsen.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860
med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av
Lillehammer bystyre i møte 18 desember 1934 om for-
skrifter for utsalgssteder for fersk fisk og fiskemat som til-
legg (nytt XII kap.) til de ved kongelig resolusjon
av 10 oktober 1924, jfr. kongelig resolusjon av 19 juni 1925,
stadfestede almindelige helseforskrifter for byen.

Det stadfestede tillegg til helseforskriftene har følgende
ordlyd:

XII. Forskrifter

for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat.

1. Utsalgsstedene og tillagningsstedene skal meldes til og
godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagningssteder som alt er i bruk,
skal meldes til helserådet.

2. Rummene må ikke benyttes til eller stå i forbindelse
med rum til almindelig husbruk. De skal være lyse og ha
god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gate. Bord,
disk og annet inventar som fisken legges på, skal være for-
synt med marmor, cementsten, glass eller et annet vanntett
materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha
åpne rum, ingen skuffer. I rummet skal være innlagt vann-
spring og vask.

3. Gulvet skal være utført av stålskuret cement, fliser
eller annet jevngodt materiale. Det skal ha fall og avløp til
et med vannlås forsynt gulvsluk. Trevegger skal stå på en
minst 10 cm høi murfot.

4. Alt avfall skal opsamles i lukkede beholdere av jern
eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Be-
holderne skal være forsynt med tette sluttende lokk og tømmes
så ofte, at det ikke oppstår stank; de skal rengjøres (ren-
spyles) omhyggelig minst én gang daglig.

3 mai.

3 mai. 5. Salg av fersk fisk på torv, åpen gate eller i portrum er ikke tillatt uten helserådets samtykke.

6. Rummene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disker, hyl-
ler eller utstillingsmontre legges på skitne fat, bretter eller i gamle kasser eller utsettes for sol. Underlag av papir eller lignende er forbudt.

8. I utsalgs-, tilberednings- eller opbevaringsrum må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. Alt slags avfall skal straks fjernes således som foreskrevet i punkt 4.

9. All gammel fisk som ikke egner sig til menneskeføde, skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.

10. Helserådet kan påby, at der i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrum.

11. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helserådet.

12. Lokalene skal renvaskes omhyggelig minst én gang hver dag, og kasser, tønner og andre kjøreler som brukes til fiskehandelen, samt vekter og andre redskaper skal rengjøres ordentlig hver dag snarest etter bruken og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørr feining er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, rengjøres så ofte som helserådet bestemmer.

Finnes der fiskekummer, skal de være av marmor, cement, sten, glass eller annet materiale som helserådet godkjenner, og være slik forarbeidet at de lett lar sig tømme og rengjøre.

All bruk av tobakk og spytning på gulvet er forbudt. I hvert rum skal være opslått plakat herom.

Der skal være lett adgang til rent vaskevann, såpe og rene håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iakta omhyggelig renslighet med sin person og sine klær. Opbevares betjeningens tøy i lokalet, skal det ophenges i et skap med dør.

13. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke etterkommes, kan helserådet, efter forgjeves å ha gitt advarsel, forby stedet brukt til manglene er rettet.

14. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang. For slike bedrifter gjelder dog bestemmelsen i

punkt 2 om vannspring og vask og bestemmelsene i punkt 3 bare i den utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner det nødvendig. 3 mai.

De nuværende kapitler XII, XIII, XIV, XV og XVI blir henholdsvis kapitlene XIII, XIV, XV, XVI og XVII.

Kongelig resolusjon.

De i Arbeidsdepartementets foredrag av 3 mai 1935 foreslåtte nye befordringsvedtekter for statsbanene approberes som gjeldende inntil videre, og trer i kraft fra den tid Arbeidsdepartementet bestemmer. 3 mai.

Arbeidsdepartementet bemyndiges til å approbere mindre forandringer i og tillegg til befordringsvedtektene.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med en redaksjonell endring Blaker herredstyes beslutning i møte 30 mars 1935 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Blaker herred, Akershus fylke. 3 mai.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 mai 1935 å regne, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder således:

§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregår, skal med de nedenfor nevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8.

§ 2. Nyttårsaften, påskeaften, pinseaften, julaften og 3dje juledag lukkes kl. 16.

§ 3. I tiden fra og med 17 desember til og med 23 desember og i uken fra og med onsdag før palmesøndag til og med tirsdag før skjærstorsdag kan der på hverdager holdes åpent til kl. 19.

§ 4. På søn- og helligdager, 1 og 17 mai samt St. Hans dag holdes alle utsalgssteder lukket hele dagen.

§ 5. Bensinstasjoner er helt undtatt fra bestemmelsene i denne vedtekt.

§ 6. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Kunder som er kommet inn før lukningstid kan ekspederes efter lukningstid.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekt straffes, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

I henhold til lov av 29 mai 1925 stadfester departementet herved den av Arendal bystyre i møte 9 april 1935 fastsatte 3 mai.

3 mai. vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Arendal, dog med enkelte redaksjonelle forandringer.

Vedtekten som trer i kraft 3 juni 1935 lyder i sin stadfestede form således:

§ 1. For barber- og frisørforretninger skal utenom den lukningstid som finner sted i henhold til § 1 og § 2 i lov av 29 mai 1925 gjelde følgende lukningsbestemmelser:

Forretningene holdes med etternevnte undtagelser på hverdager lukket fra kl. 18 til kl. 7.

De siste 8 hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20.

Julaften lukkes kl. 16, påske- og pinseaften kl. 17 og 17 mai kl. 13.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er sluppet inn før lukningstid.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2net ledd.

3 mai. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Hylestad herredstyres beslutning i møte 23 april 1935 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hylestad herred, Aust-Agder fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 19 mai 1935 å regne. Den lyder således:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal på søn- og helligdager holdes helt lukket.

På julaften lukkes kl. 18. Jfr. lov nr. 6 av 14 juli 1897.

§ 2. Overtredelse av foranstående bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

3 mai. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Sauda herredstyres beslutning i møte 28 mars 1935 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sauda herred, Rogaland fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 juni 1935, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

3 mai.

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal holdes lukket på hverdager fra kl. 19 til kl. 8,30. Utsalgsstedene ved Saudasjøen og Hellandsbygd kan dog holdes åpne til kl. 20. I tiden fra og med 1 juni til og med 31 august lukkes alle i denne paragraf omhandlede utsalgssteder undtatt de som ligger i Hellandsbygd eller ved Saudasjøen, kl. 18. De siste 8 hverdager før julaften kan holdes åpent overalt til kl. 20. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften lukkes kl. 17. 1 og 17 mai holdes lukket den hele dag.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder, hvor der ikke selges andre varer enn friske grønnsaker, frukter, fiken, dadler, spisechokolade, konfekt, sukkertøi, is krem, pølser, brus, selters, vørterøl, tobakk, cigarer, cigaretter og artikler for tobakksrøking, spillkort, dag- og ukeblader, frimerker og brevkort, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 8,30. Julaften lukkes kl. 18, og 1 og 17 mai kl. 12.

- B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 17 til kl. 21.

Porthandel inngår under lukningsbestemmelsene for de i denne paragraf nevnte utsalgssteder.

§ 3.

- A. Utsalgssteder, hvor der ikke selges andre varer enn melk, fløte, smør, margarin eller ost, holdes lukket på hverdager fra kl. 21 til kl. 8. Julaften lukkes kl. 18, og 1 og 17 mai kl. 12.

- B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 8,30 til kl. 10,30.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Rettelse.

Side 271. I § 43 tredje linje skal stå: brukes istedenfor bruker.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard